

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014898850
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014898850.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu BDV družstvo „v konkurze“, Ul. Prof. Sáru 5, Banská Bystrica, IČO: 36 039 021, o rozdelení výťažku v sume 15 607 409,40 eur, na odvolanie G. Y., bytom H., prihláška č. XXXX., proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2011, č. k. 39-24 K 48/02-7157 v znení doplnacieho rozvrhového uznesenia z 22. septembra 2011, č. k. 39-24 K 48/02-7869, takto

rozhodol:

Odvolanie G. Y., bytom H., prihláška č. XXXX sa odmieta.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 15. júna 2011, č. k. 39-24 K 48/02-7157 v znení doplnacieho uznesenia rozdelil výťažok v sume 15 607 409,40 eur medzi veriteľov, ktorých zoradil podľa ust. § 31 a § 32 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení platnom od 1. augusta 2002. Išlo o veriteľov, ktorých pohľadávky sa uspokojovali ako pohľadávky proti podstate a o veriteľov, ktorých pohľadávky boli zaradené do I. triedy, ide o 18 022 veriteľov.

Rozhodol tak s odôvodnením, že v konečnej správe bola schválená suma na rozdelenie veriteľov 15 607 409,40 eur, pričom od schválenia konečnej správy došlo k prírastku úrokov na účte vo výške 50 921,70 eur a náklady predstavujú sumu 259 435,55 eur (vytvorené z poplatkov za vedenie účtu, výpisov a dane z úrokov, náklady spojené s výpočtovou technikou, telefónne poplatky, poštovné, kancelárske potreby, účtovné služby, vrátane podania daňových priznaní, služby spojené so správou registratúry), výdavky správkyne (hotové výdavky správkyne do skončenia konkurzu) predstavujú sumu 24 093,74 eur, odmena správkyne bola v sume 355 323,-- eur, takže sa stav na účte znížil o 587 931,23 eur. Po odpočítaní pohľadávok proti podstate na uspokojenie nárokov veriteľov pohľadávok prvej triedy v rozvrhu pripadá suma 14 900 677,99 eur, pri výške zistených pohľadávok veriteľov v čiastke 86 771 620,42 eur predstavuje koeficient 0,1717229, na základe ktorého boli pomerne uspokojení veritelia prvej triedy.

Súd v rozvrhovom uznesení v bode V. - pohľadávky vylúčené z uspokojenia, uviedol pohľadávky

veriteľov, ktorí si ich prihlásili po prieskumnom pojednávaní, t. j. po 14. októbri 2003, í keď nárok na ne vznikol pred vyhlásením konkurzu. V prípade týchto pohľadávok súd jednotlivými rozhodnutiami rozhodol, že prihlášky veriteľov nepreskúma a na ich nárok nebude brať v konkurze zreteľ. Pokiaľ proti uzneseniam podali odvolanie, odvolací súd napadnuté uznesenia potvrdil.

Súd 12. februára 2004 na dodatočnom prieskumnom pojednávaní preskúmal prihlášky siedmich veriteľov, ktoré boli súdu doručené v zákonnej lehote, ale nebolí preskúmané z dôvodu oneskoreného doručenia na zimný štadión, ktorý bol miestom preskúmania prihlášok konkurzných veriteľov. Títo veritelia sú zahrnutí do rozvrhového uznesenia. Rovnako sú do neho zahrnutí aj veritelia, ktorých prihlášky súd preskúmal na prieskumnom pojednávaní 18. februára 2009, a to na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2006, sp. zn. M Obdo V 5/2005. Na tomto pojednávaní boli preskúmané prihlášky ôsmich konkurzných veriteľov.

Medzi pohľadávkami vylúčenými z uspokojenia sú pohľadávky veriteľov G. G., por. č. XXXX a C. D. por. č. XXXX, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili ako pohľadávky proti podstate u správkyne konkurznej podstaty na základe rozsudkov tunajšieho súdu z 30. októbra 2007, sp. zn. 40Cbs 87/2003 a z 21. novembra 2007, sp. zn. 40Cbs 114/2003. Obaja veritelia si svoje nároky uplatnili na súde ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a po vyhlásení konkurzu si svoje pohľadávky prihlásili aj v konkurze podľa § 20 ods. 1 ZKV. Pohľadávky sú v zistenej výške pomerne uspokojené podľa koeficientu, pripadajúceho na uspokojenie veriteľov prvej triedy.

Súčet súm uvedených vo výroku tohto uznesenia je súhlasný so sumou 15 019 478,17 eur, čím je daná vykonateľnosť rozvrhového uznesenia.

Doplňacím rozvrhovým uznesením z 22. septembra 2011 súd rozhodol o odmene správkyne konkurznej podstaty a o výdavkoch, ktoré jej vznikli po schválení konečnej správy. Súd vo výroku rozvrhu nerozhodol o odmene správkyne v sume 355 323,64 eur a hotových výdavkoch v sume 24 093,74 eur, pretože si ich správkyňa vyplatila po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy. Jedná sa o náklady, ktoré vznikli správkyňi od 1. júna 2010 do skončenia konkurzu. Ďalej uviedol, že veritelia prvej triedy boli uspokojení pomerne koeficientom 0,171229. Pretože výška nákladov proti podstate, ktoré vzniknú do skončenia konkurzného konania, nie je možné vopred určiť a správkyňa túto výšku nedostatočne zdôvodnila, rozhodol súd o rozdelení sumy 259 435,55 eur, ktorú správkyňa vyčísli ako náklady podstaty po schválení konečnej správy, pre veriteľov prvej triedy. Pri výške zistených pohľadávok veriteľov v čiastke 86 771 620,42 eur predstavuje koeficient 0,0029899, na základe ktorého je táto suma rozdelená medzi veriteľov prvej triedy týmto doplňacím rozvrhovým uznesením.

Proti rozvrhovému uzneseniu v znení doplňacieho rozvrhového uznesenia podal odvolanie G. Y., bytom H., prihl. č. XXXX. V odvolaní uviedol, že 24. septembra 2003 Krajský súd v Banskej Bystrici nariadil prieskumné pojednávanie, ktorého sa zúčastnila správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Šumichrastová. Správkyňa listom oznámila, že uvedené sumy budú vyplatené v plnej sume, budú zaradené do I. triedy. Ďalej uviedol pohľadávky prihlásené veriteľmi por. č. 7733, 7728, 7730 a 7729, sumu, ktorá im bola vyplatená a rozdiel, ktorý vyplatený nebol. Preto považuje napadnuté rozvrhové rozhodnutie za vecne nesprávne a žiada, aby nevyplatené pohľadávky boli vyplatené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 66 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov (ďalej len ZKV), na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom,

môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejneného v Obchodnom vestníku, je 30 dní od zverejnenia (§ 66c ods. 3 ZKV).

Z obsahu spisu vyplýva, že rozvrhové uznesenie z 15. júna 2011, č. k. 39-24K 48/2002-7157 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 21. júna 2011. Odvolanie proti nemu bolo možné podať do 30 dní od zverejnenia v obchodnom vestníku, teda do 21. júla 2011. Doplniace rozvrhové uznesenie z 22. septembra 2011, č. k. 39-24K 48/2002- 7529 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 4. októbra 2011, odvolanie proti nemu bolo možné podať do 4. novembra 2011.

G. Y., bytom H., podal odvolanie na poštu 10. marca 2014, teda zjavne po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd preto jeho odvolanie podľa §218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané odmietol bez toho, aby došlo k vecnému prejednaní odvolania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.